

МАТЕРІАЛИ ДО УКРАЇНСЬКОГО БІОГРАФІЧНОГО СЛОВНИКА

них праць за редакцією М. Антоновича.

Тв.: Невдруковане й забуте: Громадські рухи дев'ятнадцятого сторіччя. Новітня українська література. — Нью-Йорк, 1984. — Т. 1. — 509 с.

Лит.: Антонович М. Володимир Міяковський // Український історик. — 1969. — Ч. 1–3. — С. 95–101; Залеська-Онишкевич Л. Володимир Міяковський (1888–1972) // 125 років Київської української академічної традиції. 1861–1986: Зб. // Ред. М. Антонович. — Нью-Йорк: УВАН, 1983; Білокін С. В. Міяковський — діяч української книги // Вісник книжкової палати. — 1998. — № 11. — С. 39–43.

Архіви: ЦДАВО України, Ф. 3966, Оп. 1 (особовий), 36 справ.

Фото: Невдруковане й забуте: Громадські рухи дев'ятнадцятого сторіччя. Новітня українська література. — Нью-Йорк, 1984. — Т. 1. — С. 1.

С. М. Ляшко

ОСЬМАК (Осьмаков) Кирило Іванович (псевд.: К. Шишацький, Псельський, Марко Горянський, Гірняк: 9.05(27.04).1890, містечко Шишаки Миргородського пов. Полтавської гвб.—16.05.1960, Володимир, Росія) — президент Української Головної Визвольної ради (УГВР, 1944), учасник громадських рухів, агроном.

Батько — Осьмаков Іван Юхимович із міщан Куврської гвб., мати — Осьмакова-Власенко Тетяна Андріївна — давнього козацького роду. Брати — Гаврило, Олександр, Феодосій, Максиміліан, сестра Ган-

на: діти — Олег, Лариса, Наталка, прийомна дочка — Валентина.

Навчався в Шишацькій народній школі (1902–06) та Олександрівському реальному училищі Полтави (1908–10). Закінчив Московський сільськогосподарський ін-т (1917). Під час навчання адміністративно вислався за розповсюдження нелегальної літератури, деякий час працював зав. дослідною ділянкою сільськогосподарчої школи Департаменту землеробства (Катеринодар, Кубань; листопад 1912–січень 1913); практикантом сільськогосподарчої машинодослідної станції в м. Омську Акмолінської гвб. (травень–жовтень 1914); зав. харчовим пунктом в Відділі допомоги населенню, що постраждало від війни.

1916 одружився із М. В. Юркевич, переїхав до Києва, працював інструктором по скотарству в Київському губернському земстві (лютий–грудень 1917). Займався громадською діяльністю — був секретарем організаційного комітету по скликанню I Всеукраїнського агрономічно-економічного з'їзду.

Працював в різних сільськогосподарських відомствах керівником відділу видавництва сільськогосподарчої літератури в Генеральному секретаріаті землеробства (з липня 1917), в Міністерстві земельних справ, Міністерстві землеробства, Всеукраїнській спілці земств, Центральній сільськогосподарській спілці (зав. відділом, керівник селянського будівництва і видавництва — лютий 1920–березень 1923), Термінологічному бюро Сільськогоспо-

дарського наукового комітету України (СГНКУ, з 18.04.1922 — голова: член секції сільськогосподарської освіти та популяризації, жовтень 1923—жовтень 1927), і, майже водночас — редактором Українського сільськогосподарського термінологічного словника в Ін-ті української наукової мови ВУАН (початок 1925—березень 1928).

6.03.1928 заарештований ОДПУ та за вироком ОСО на 3 роки був обмежений в місці проживання. Місцем свого перебування обрав Квирськ. Вдруге заарештований 2.03.1930 в справі СВУ і засланий на 3 роки до концтаборів ОДПУ (ст. Пінюг, м. Сольвицегодськ, м. Усть-Вим.). У 1935—38 проживав з родиною в Московській області, працював за спеціальністю. З 29.01.1938 по 22.02.1940 знову знаходився під арештом: в цей період трагічно загинула його дружина.

Під час Другої світової війни — член Укр. Національної ради і керівник відділу земельних справ в Києві (з жовтня 1941). У листопаді цього ж року створив Бюро Всеукраїнського т-ва «Сільський господар». 25.09.1942 гестапо заарештувало й стратило його дочку Ларису в м. Корці на Волині як зв'язківця похідної групи ОУН. У вересні 1943 виїхав з родиною до Львова, де працював директором Стрийського окружного Т-ва «Сільський господар». За пропозицією одного із керівників ОУН Мирослава Прокопа написав проекти «Платформи» та «Універсалів» майбутньої об'єднаної організації Укр. Головної Визвольної Ради (УГВР). У націо-

нально-визвольному русі мав псевдоніми: Гірняк, Марко Горянський, Псельський. 15.06.1944 обраний президентом УГВР. Під час переходу лінії фронту поблизу с. Орлів біля Дрогобича був поранений. 12.09.1944 — заарештований НКВС. Відбував 25-річне покарання (з 22.08.1948) в Владимирській політичній в'язниці, де й помер. Реабілітований 1994.

Лит.: Вісник сільськогосподарської науки. — 1923. — № 3–4. С. 152; № 5–7. — С. 219–220; № 8–12. — С. 308; 1924. — Т. 3. — № 7–9, С. 76–77; Вісник Інституту української наукової мови. К., 1930. — Вип. 2; Українська Головна визвольна Рада // Літопис УПА. — Т. 8; Кривуцький Іван. Зустріч із президентом УГВР (вживок із спогадів). // Шлях перемоги. — 1994. — 2 лип.: Содоль Петро. Українська Повстанча Армія: Ловітник. — Нью-Йорк, 1984; Шаповал Ю. Забутий президент // Т. — Літ Україна. — 1996. — 22 серп.: Н. Осьмак. Біографія К. Осьмака. — Літопис УПА.

О. С. Лук'янчик

ПОТІЙ (Поцей, Поцій) Іпатій (світське ім'я — Адам Львович; 12.08.1541, с. Рожанці на Берестейщині—18.07.1613, м. Володимир-Волинський) — теолог, філософ, церковний діяч, полеміст.

Народився в православній шляхетській родині. Батько — Лев, був підскарбієм та писарем в польського короля Сигізмунда І. Початковий освіту здобув в Віленській кальвіністській школі, пізніше навчався в Ягеллонському університеті. Був одру-